

Het wederoprichten van de Islamitische Staat is in geen geval een gemakkelijke noch een ongecompliceerde taak. Er zijn verscheidene kolossale obstakels die de wederoprichting van de Islamitische Staat confronteren die eerst zouden moeten worden verwijderd en onschadelijk gemaakt zouden moeten worden, en er zijn verschillende grote moeilijkheden die in de weg staan van de hervatting van de Islamitische manier van leven die eveneens overwonnen moeten worden. Dit is het geval omdat de kwestie niet slechts het bestaan van een gewone staat behelst, noch het oprichten van een staat die zichzelf simpelweg Islamitisch noemt. De kwestie is in feite het bestaan van de Islamitische Staat die Islam implementeert als een systeem afgeleid van de Islamitische 'aqidah, een staat die Islam volgens de Sjari'a regels implementeert, omdat dit de regels van Allah (swt) zijn. Dus, de Islamitische manier van leven zou thuis initieel hervat moeten worden en de Islamitische Boodschap zou moeten worden opgelegd aan alle mensen in het buitenland. Deze Islamitische Staat zou gebaseerd moeten zijn op de islamitische concepten en emoties geard in de Islamitische 'aqidah. De islamitische mentaliteit gevoed door verstand en rationeel gevormd door de Islamitische ideologie en methode zouden aanwezig moeten zijn in haar burgers. De stimulansen om de sjari'a te gehoorzamen zouden voort moeten komen uit het innerlijk. Deze islamitische aard zou de vrijwillige implementatie van het systeem en haar regels met passie, ijver en rust in gedachte verzekeren. Deze staat zou islamitisch moeten zijn zowel op het niveau van de oemmah als dat van de mensen van autoriteit. Het zou islamitisch moeten zijn in alle aspecten van het leven, de hervatting van de islamitische manier van leven verzekerd op een manier dat haar in staat zou stellen haar Boodschap tot de gehele wereld uit te dragen. Dit zou op haar beurt de niet moslims in staat stellen te getuigen van het licht van Islam van binnen haar staat zodat ze de dien van Allah (swt) in massa's zullen toetreden. Dit is waarom de moeilijkheden die in de weg van de hervatting van de Islamitische Staat staan talrijk zijn. Ze zouden beoordeeld moeten worden en een zorgvuldig uitgezet plan zou gemaakt moeten worden om dezen te kunnen overwinnen. De meest gewichtige van deze obstakels zijn: 1. De aanwezigheid van niet-islamitische concepten in de islamitische wereld. Dit is zo omdat de islamitische wereld – terwijl het een periode onderging van achteruitgang van het denkniveau, schaarste aan kennis en de rationaliteit erg zwak was door haar staat van achteruitgang – werd binnengevallen door niet-islamitische concepten, welke islamitische concepten tegenspraken en gebaseerd waren op een verkeerd begrip van wat er voorafgaand aan het leven van deze wereld bestond, het leven zoals we het kennen, en het leven dat komt na het leven van deze wereld dat aan haar einde zal komen. Deze concepten vonden een voedingsbodem, vrij van enige weerstand en werden diepgeworteld, dus de mentaliteit van de moslims, vooral de intelligentsia werden geplaagd door deze concepten. Een mentaliteit welke grotendeels beïnvloed werd door de imitatie welke aan enige creativiteit ontbrak en welke onvoorbereid was om de Islamitische ideologie te accepteren, noch was het in staat om de essentie van deze ideologie te begrijpen, vooral de politieke kant ervan. De islamitische oproep moet een oproep zijn om de islamitische manier van leven voort te zetten. De niet-moslims moeten door Islam geroepen worden door het presenteren van de islamitische gedachten aan hen en de moslims moeten opgeroepen worden om te werken aan de hervatting van de islamitische manier van leven door Islam goed aan hen uit te leggen. Dit zal inhouden dat de gebreken van de niet-Islamitische concepten en hun gevaarlijke consequenties getoond worden en dus moet de da'wah een politieke richting nemen welke poogt de oemmah te cultiveren met de islamitische visie op de realiteit voor en na het leven, alsmede het leven zelf, welke een discussie benodigd over de politieke aspecten van het leven. Dit is hoe het eerste obstakel overwonnen moet worden. 2. De aanwezigheid van

educatieve programma's welke de koloniale machten hebben opgezet en de methode hoe deze educatieve systemen zijn geïmplementeerd in de scholen en universiteiten. Diegenen die posities innemen in de overheid, het bestuur, het rechtswezen, de leraren, medici en studenten van andere opleidingen die van dergelijke instituties afstuderen, hebben een onderscheidende mentaliteit geadopteerd welke in harmonie werkt met het plan die de kolonialisten opgezet hebben. Dit is duidelijk te zien in het regeringssysteem dat we vandaag de dag zien, waar de koloniale werknemers vervangen werden door moslims wiens taak was (en is) om de wetten, cultuur, beleid en de systemen te beschermen welke de koloniale machten hebben opgezet, en om ze te beschermen, zoals de kolonialisten deden, met zelfs grotere kracht! De manier om dit obstakel te overwinnen is om deze acties van de heersers en burgerlijke dienders aan alle mensen te onthullen, zodat het lelijke gezicht van kolonialisme aan de oppervlakte komt en dat zij stoppen met de bescherming van dat beleid en deze systemen, hiermee de da'wah toestaand om haar weg tot de moslims te vinden.

3. De doorgaande applicatie van het educatieve curriculum volgens de basis welke gelegd is door de ongelovige kolonialisten, en volgens de methode die zij gekozen hebben, een kwestie welke de meerderheid van afgestudeerde jonge mensen en diegenen in educatieve instellingen voort liet gaan in een richting welke tegenstrijdig is met Islam. We bedoelen niet het wetenschappelijke en industriële deel van het educatieve curriculum, omdat deze universeel zijn en niet gerelateerd zijn aan een specifieke oemmah. We bedoelen hier de cultuur welke de visie op het leven beïnvloedt, omdat zij verantwoordelijk zijn voor het maken van educatieve programma's, zijn ze een obstakel in het gezicht van de hervatting van de islamitische manier van leven. Deze onderwerpen omvatten geschiedenis, literatuur, filosofie en wetgeving. Geschiedenis reflecteert de praktische interpretatie van het leven; literatuur presenteert de emotionele omstandigheden; filosofie is de basis gedachte op welke de visie op het leven is gemaakt; en wetgeving is de praktische oplossing voor de problemen in het leven en het gereedschap welke de organisatie en transacties tussen individuen en gemeenschappen ordent. Deze omvatten de cultuur waarmee de ongelovige kolonialisten de moslim mentaliteit hebben gemaakt. Sommigen vonden dat Islam onnodig was in hun leven en het leven van hun oemmah. Het maakte sommigen van hen vijandig ten opzichte van Islam, haar capaciteit om de problemen van de mens op te lossen ontkennend. Daarom is het noodzakelijk dat deze mentaliteit verandert wordt, door de jonge mensen van vandaag de dag buiten de scholen en universiteiten met geconcentreerde educatie te vormen, wat diep onderzoek in de Islamitische gedachten en regels omvat.

5. De ontleening van onnodig respect voor cultuur gebaseerde onderwerpen, zoals sociologie, psychologie en educatie wetenschap en hen foutief klasserende als universele wetenschappen. De meeste mensen herkennen deze disciplines als zijnde wetenschappelijk en dat de feiten welke deze studies verklaren tot stand zijn gekomen door middel van experimenteren. Als resultaat behandelen ze dezen met hoog aanzien en ze beschouwen de bevindingen van dergelijke studies als zijnde ondiscutabel. Op deze manier refereerden ze naar dezen om op hun levenskwesties op te lossen en leerden ze deze in onze scholen en universiteiten als zijnde wetenschappen. Met als gevolg, wat dan de psychiaters, sociologen en opleiders ook zeggen, is genomen als een referentie boven de autoriteit van de Koran en Ahadieth of op z'n minst zijn deze studies gemixt met de islamitische teksten en daarom dragen we foutieve concepten en visies. Het is derhalve extreem moeilijk voor mensen ook maar iets te accepteren wat deze stand van zaken tegenspreekt. Dit leidt op een categorische manier naar de scheiding van de dien van de dagelijkse handelingen in het leven, zowel in de publieke als private omgeving en staat in de weg van de wederoprichting van de Islamitische Staat. De waarheid van de kwestie

is dat deze disciplines niet beschouwd kunnen worden als wetenschappelijke pogingen omdat ze geconcludeerd zijn op basis van observatie en gevolgtrekkingen en niet zijn gebaseerd op experimenten. Dezen implementerend op de mensen kan niet gedefinieerd worden als zijnde experimenteren maar louter herhaalde observaties uitgevoerd op verschillende personen in verschillende situaties en omstandigheden, derhalve zijn ze slechts observaties en gevolgtrekkingen en zijn ze in geen enkel opzicht zoals experimenten uitgevoerd worden in laboratoria waar iets getest wordt. Dus zijn ze geclassificeerd als op cultuur gebaseerde studies en niet op basis van wetenschap geconcludeerd. De bevindingen zijn altijd twijfelachtig met een overwegende marge van fouten. Verder zijn deze disciplines gebaseerd op valse premissen omdat ze gebaseerd zijn op de visie op de samenleving vanuit een individualistisch oogpunt. Derhalve verloopt hun visie vanuit het individu naar de familie, groep en vervolgens de samenleving op de basis dat de samenleving is gedefinieerd als een groep van individuen. Dit leidt naar het begrip dat samenlevingen onafhankelijk zijn en dat wat geldt voor een samenleving niet noodzakelijkerwijs hoeft te gelden voor een ander. In realiteit bestaat een samenleving uit de mens (het individu), concepten, emoties en systemen, en wat geldt voor de mens in termen van concepten en oplossingen in een specifieke plaats zou voor hem overal moeten gelden. Deze concepten en oplossingen zouden verschillende samenlevingen transformeren in één enkele samenleving voor welke de concepten, emoties en systemen geldig zou zijn. De tekortkoming van educatie en sociologie komt door het feit dat deze twee disciplines zijn gebouwd op deze misinterpretatie van de betekenis van een samenleving. Dan verder beïnvloedt psychologie de sociologie en educatie. Psychologie is een foutieve discipline om twee redenen: Het beschouwt het brein als zijnde verdeeld in segmenten met elk van deze segmenten een verschillende functie of bekwaamheid hebbende welke andere hersenen niet hoeven te bevatten. De waarheid van de kwestie is dat het brein één eenheid is en het verschil van denken is natuurlijk dankzij het verschil in dingen en de voorkennis onthouden door het verstand. Er is geen bekwaamheid in een brein welke niet wordt gevonden in een ander, maar alle hersenen bevatten het vermogen om te kunnen denken over elke kwestie zolang de tastbare realiteit, de waarnemingsorganen en de voorkennis toegankelijk zijn voor het brein. Hersenen verschillen in hun vermogen te oordelen en informatie te linken en in het vermogen van de waarnemingsorganen; gelijk aan de natuurlijke variatie in het zicht. Het zou derhalve mogelijk zijn een persoon te voeden met welke type data dan ook en hij zou het vermogen hebben zulke data te kunnen verwerken. Derhalve zijn de claims welke psychologen over de bekwaamheden maken ongegrond. Psychologie beschouwt de instincten als zijnde talrijk, waarvan sommigen ontdekt zijn en anderen nog ontdekt moeten worden. Sommige theoretici gingen door met het opstellen van valse theorieën gebaseerd op deze concepten over de instincten. In realiteit, als we de reactie van de mens in ogenschouw nemen, kan iemand waarnemen door middel van waarnemingsorganen dat de mens vitale energie bevat welke twee aspecten met zich meedraagt: één welke de noodzaak heeft bevredigd te worden, anders zou de mens sterven, en de ander welke de noodzaak heeft tot bevredigen anders zou de mens, hoewel hij zal overleven, zich opwinden en verdrietig zijn. De eerste staat voor de organische behoeften, zoals honger, dorst en het ontlasten. De tweede stelt de instincten voor, welke het aanbiddinginstinct, overlevingsinstinct en voortplantinstinct zijn. Deze instincten reflecteren het gevoel van zwakte, het gevoel van het behoud van het menselijk ras en het gevoel van overleven, er zijn geen andere instincten behalve deze drie. Alles anders dan deze drie instincten zijn louter drijfveren van deze instincten. Bijvoorbeeld: angst, suprematie en bezitterschap, welke drijfveren zijn van het overlevingsinstinct; heiliging en aanbidding, welke

drijfveren zijn van het aanbidtinginstinct; en ouderschap en broederschap, welke aspecten zijn van het voortplantingsinstinct. Kennelijk is de psychologische visie van de menselijke instincten vals en zijn de beweringen over het brein eveneens onjuist welke op zijn beurt leidt tot de valsheid van de theorieën op welke het gebaseerd is met als gevolg de valsheid van educatie.

Sociologie, educatie en psychologie zijn culturele disciplines welke bestudeerd en gepropageerd worden door het Westen, deze bevatten ideeën die de islamitische visie tegensprekt. Dit, om dezen voortdurend prioriteit te geven en ernaar te refereren zoals een referentie die een obstakel vormt voor het werken richting het oprichten van de Islamitische Staat. We trachten te demonstreren dat dezen culturele kwesties zijn en niet pure wetenschappen, en dat ze omstreden onderwerpen zijn en hun resultaten geen (juiste) conclusies bevatten. Ze zijn gebaseerd op valse premissen die ons leven niet horen voort te sturen.

5. De samenleving in de islamitische wereld is misleid door de niet-islamitische manier van leven. Dit is zo omdat het politieke systeem waarop de samenleving gebaseerd is, alsmede de principes waarop welke de samenleving als een geheel steunt, en de emotionele trend welke de moslims volgen en hun intellectuele staat van denken, gebaseerd zijn op concepten over het leven welke tegenstrijdig zijn met de islamitische concepten. Zolang deze fundamentele onveranderd blijven en zolang deze foutieve concepten niet verwijderd worden, zal het moeilijk worden om de manier van leven van de mensen in de samenleving, politieke systemen, maatschappelijke orde, en de emotionele en rationele trends welke de moslims controleren, te veranderen.

6. Het steeds groter wordende gat tussen de moslims en de islamitische regimes, vooral op de gebieden van economie en regeren. Dit maakt de kijk van de moslims op de islamitische manier van leven als iets wat ver weg is en maakt de illustratie van de islamitische manier van leven volgens de ongelovigen negatief, gezien het feit dat de moslims van een periode getuigden waar Islam verkeerd geïmplementeerd werd. Sinds 1924 worden ze geregeerd door hun vijand met een systeem dat Islam op elk onderdeel tegensprekt, specifiek in regeren en economie. Het is derhalve een noodzaak dat de mensen zich realiseren dat deze transformatie naar de islamitische manier van leven alomvattend behoort te zijn en niet deels, en dat de implementatie van Islam gelijktijdig en alomvattend moet zijn en niet geleidelijk en voor een deel of op een toevallige manier.

7. De aanwezigheid van overheden gebaseerd op een seculaire basis in de moslimlanden die de kapitalistische ideologie en het democratisch systeem implementeert op de mensen, sterke politieke banden hebbende met westerse landen, en gebaseerd zijn op nationalisme. Dit maakt de taak van de hervatting van de Islamitische manier van leven moeilijk te volmaken omdat dit niet tot stand kan worden gebracht behalve in zijn geheel. Islam staat de moslimlanden niet toe verdeeld te zijn in kleine staten maar beveelt dat het land verenigd moet zijn onder één enkele staat. Dit toont aan de noodzaak voor de alomvattendheid in de da'wah. Dit zou gedaan moeten worden door middel van weerstand te bieden tegen de vooraanstaanden van deze regimes, zelfs als ze zichzelf moslim noemen. De da'wah zal derhalve geleid moeten worden in elk land, zelfs al betekent dit het verduren van moeilijkheden en beproevingen als een resultaat op de oppositie van de regimes in de moslimlanden.

8. De aanwezigheid van een sterke publieke opinie ten bate van het nationalisme, patriottisme en socialisme gekoppeld met de opkomst van politieke bewegingen gebaseerd op nationalistische, patriottistische en socialistische ideeën. Dit gebeurde dankzij de kolonialisatie van het westen van de moslimlanden, zijn hervatting van macht en zijn implementatie van het kapitalistische systeem binnen het land, wat de neiging tot zelfverdediging aanwakkerde. Dit voedde de sentimenten van het nationalisme en raakte de gevoelige snaar van racisme en tribalisme in zelfverdediging en in verdediging van de familie en stam, welke de

mensen leidde tot het werken en strijden richting het verkrijgen van bestuur op deze basis. Dit leidde tot de opkomst van sommige politieke bewegingen welke de banier van nationalisme droegen om de vijand van het land te weren en anderen welke de banier van patriottisme om op deze manier het regeren vanuit de mensen te beperken. Daarna begonnen de corruptie en tekortkomingen van het kapitalistische systeem duidelijk te worden en de roep voor socialisme werd verspreid. Als resultaat waren de groepen die de banier van socialisme droegen opgericht om de wonden van het kapitalistisch systeem te helen. Deze bewegingen hadden geen duidelijke visie van het systeem van leven, hun strategie was niet gespecificeerd en dit leidde hen weg van de weg van Islam als zijnde een universele ideologie.